

Flight 277

När John Smith checkat in på Flight 277 till San Francisco hade han varit vaken i över tjugo timmar – det var visserligen inte ovanligt att han inte sov mer än fyra timmar per dygn, kanske mer vanligt än ovanligt – på grund av de två föregående sammanträdena, som båda hade varit väldigt utdragna på grund av den ekonomiska situationen som Smith & Johnson tillfälligt befann sig i, beslutade han sig för att köpa en stor kopp Irländsk kaffe med extra mycket Whisky i. Detta gjorde han också och gick därefter raskt till sin utgång. Han var tvungen att skynda sig eftersom hans kaffe hade börjat kallna, han kunde ju varken dricka kallt kaffe eller hälla ut det i de gröna papperskorgarna som kantade hans väg till utgången, och om han skulle missa planet var han tvungen att hyra ett privatplan, men han ville ju inte belasta företaget med den avgiften bara på grund av en stor kopp Irländskt kaffe.

Han hällde i sig det alldeles för varma kaffet och brände sig i halsen, dels på grund av hettan, och dels på grund av den stora mängden Whisky som fanns i koppen. Men John hade inte tid att bry sig om det. Han hann precis hejda flygvärdinnan innan hon stängde den stora, tunga dörren som skilde John från Flight 277 till San Francisco.

Han kollade en gång till att han hade allt med sig; portföljen, överrocken, yppienallen – en ny Nokia 6110, 98 års modell med infraröd sändare, e-mail funktion, Snake, Memo och Logic, 30 olika ringsignaler men möjlighet att välja ringsignal efter nummer, nyinköpt med företagsabonnemang – hatten och slipsen knuten ordentligt. Han fortsatte efter anvisningar från flygvärdinnorna till sin plats i Businessclass, där han beställde ett glas vin och jordnötter.

Efter några minuter började planet rulla och lyfte sedan mjukt. John drack upp sitt vin och åt lite jordnötter, men lämnade det mesta. Han tittade på kockan, beräknade flygtiden till åtta timmar och trettiofem minuter, och somnade därefter in i en djup sömn.

Plötsligt vaknar John av att hela planet skakar kraftigt – ett 747 Boeing brukar inte skaka normalt i så fint väder som det faktiskt var – men just nu kände John att han faktiskt skakade. Han kände också att han blev mycket lättare och sedan blev han tyngre, som när man åker hiss först ner och sedan snabbt upp. Händelsen upprepades i en långsam takt. När han sedan tittar sig omkring för att prata med en flygvärdinna eller möjligtvis en medpassagerare upptäcker han att han är helt ensam i kabinen. Då han försöket ställa sig upp åker han upp i hissen som om han vägt minst hundra kilo, vilket följaktligen får honom att med en dunst sätta sig tillbaka i fåtöljen och tvingas sitta där i några sekunder för att sedan göra ett nytt försök, och denna gången lyckas han betydligt bättre. Han balanserar framåt i gången, fram till cockpit och öppnar dörren, för att där mötas av en otrevlig odör som han aldrig tidigare kunnat drömma om. Efter en halv minuts efterforskning upptäcker han att doften kommer ifrån en skinksmörgås som piloten har lämnat på instrumentbrädan. Där finner John också en flaska Whisky, en halvt urdrucken kopp starkt kaffe och ett Digestive som smulats sönder. Denna syn är John van vid att se på sitt inte alltför ofta besökt kontor, så

han lägger inte ner någon större tankeverksamhet på varför det kan tänkas se ut så här på den arbetsplats han befinner sej på, utan tänker mer på varför det inte finns någon arbetare som kanske styr planet eller åtminstone dricker upp kaffet som börjat kallna. Nu börjar John känna en viss frustration stiga upp inom sej. ”Varför kan inte piloten bara göra sitt jobb och ta mig till San Francisco, som jag har betalt för. Jag kommer ju komma för sent till mitt möte med Johnson i Smith & Johnson.”

Då känner John plötsligt att han börjar bli arg, han börjar tappa temperamentet. Trots att han försöker att svälja ondskan som bubblar inom honom kommer det en snabb spark mot dörren som flyger upp och faller av dörrfästet. Så sätter han sej lugnt i pilotstolen och tittar förvånat på en mätare som visar hur mycket bensin det finns i tanken, och eftersom den nästan står på 'E', så förstår John Smith att han måste ha sovit mycket länge – en tank borde räcka i ungefär tio till tolv timmar – men han har ju sovit så bra i den bekväma stolen i Businessclass, så han tycker att det bara är att tacka och ta emot för några extra timmars sömn när man är på resa så här.

John plockar fram instruktionsboken och läser om hur man landar planet – trots att det är ett så stort plan så tror John att han kommer kunna landa planet på den lilla flygplatsen som ligger precis framför honom, och som bara kommer närmre och närmre, men ack så fel han har – och efter två minuter och en misslyckad landning stannar motorerna på grund av att bensinen tog slut. Planet kraschar och John kommer aldrig att glömma hur gott en kopp Irländsk kaffe smakar.

Tobias Blom
IB 2